

Успішність як стиль життя

Складові успіхів домобудівельників

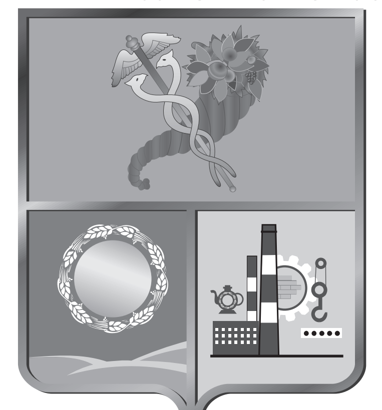
стор. 2

Екатерина Великая между Водолагой и Мерефой

стор. 3

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА трудящих

11 червня 2011 р.
Субота
№43
(8706)

Заснована 18 липня 1937 року | ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФИНАЛ ТУРНИРА «ФУТБОЛ ДЛЯ ВСЕХ»

8 июня в поселке Буды на стадионе им. В. И. и Ю. В. Бобровых состоялся долгожданный финал детского футбольного турнира «Футбол для всех».

В финальной игре встретились команда общеобразовательной школы I—III ступеней с. Лукьянцы, которая в турнире представляла Республику Армения, и команда общеобразовательной школы №6 г. Мерефа, представлявшая Республику Польша.

На стадионе царила атмосфера праздника, спортсменов приехала поддержать масса болельщиков, в том числе и почетные гости: председатель Харьковской районной государственной администрации Виталий Збукарь, председатель Харьковского районного совета Михаил Третьяк, а также представители иностранных государств: генеральный консул Республики Польша в г. Харьков Ян Гранат, помощник почетного консула Республики Армения в Харьковской и Сумской областях Лиана Есаян, секретарь-референт генерального консула Российской Федерации в г. Харьков Владимир Соломатин, помощник почетного консула Чешской Республики в г. Харьков Дмитрий Кошман, первый заместитель председателя Харьковской областной федерации футбола Александр Нечипоренко и председатели местных советов.

Главным судьей была Екатерина Монзуль — арбитр ФИФА, которая входит в элитную группу пятнадцати лучших арбитров Европы и является учасником Чемпионата мира, который будет проходить в Германии с 16 июня этого года.

Подробности и фоторепортаж о завершении турнира смотрите в приложении «Передмістя. Футбол для всіх».

Вітаємо!

Шановні мешканці та гості Харківського району!

Цього дня Святий Дух зійшов на апостолів та надихнув їх нести до людей світ віри, любові, надії.

Нехай це свято надихає і вас на добрі вчинки, наповнює серця любов'ю до ближніх, принесе добробут та затишок у ваші оселі.

Здоров'я, щастя та душевного тепла всім!

Шановні працівники легкої промисловості Харківського району!

Щиро вітаємо вас із професійним святом.

Легка промисловість району, маючи значний виробничий потенціал та підвищуючи рівень технічного оснащення виробництва і професійної підготовки робітників, активно відстоює свої позиції на внутрішньому та зовнішньому ринку. Зростає попит на місцеві товари, адже переважна більшість підприємств виробляють сучасну і якісну продукцію за помірними цінами. Своєю невтомною працею ви робите вагомий внесок у розвиток виробництва товарів народного споживання, чим забезпечуєте дієвість соціальної політики нашого району.

Дякуємо вам за сумлінну працю, високу професійну майстерність та творчу наснагу. Бажаємо вам здоров'я, щастя, добробуту, процвітання, щедрих професійних і життєвих успіхів та нових звершень в ім'я економічного зростання та добробуту нашого району і України.

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

З ювілеєм!

Шановна Марфо Федотівно!

Щиро вітаємо зі 100-літнім Ювілеєм!

Від усього серця бажаємо вам і вашій родині, дітям, онукам та правнукам здоров'я, благополуччя, родинного затишку,достатку.

Нехай добро, щастя і радість увійдуть у Вашу оселю, у Вашу родину!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

Благодарность

Спасибо за заботу!

Вот и прозвенел последний звонок. Позади остался 1 класс. Наши дети, научившись читать, писать, считать, отправились на свои первые в жизни каникулы.

Для детей это праздник, а какой праздник без подарков? Подарком для учеников 1-Б класса были книги по внеклассному чтению, подаренные депутатом районного совета Проценко Александром Григорьевичем.

Этот человек никогда не стоит в стороне от школьных проблем, наши дети постоянно чувствуют его заботу и внимание.

Пусть таких людей будет больше!

Родители, ученики 1-Б класса Высочанской ООШ I—III ст. №2

Шановні читачі!

У зв'язку з державним святом наступний номер газети «Трибуни трудящих» вийде 18 червня 2011 року.

■ *Лист до редакції*

Шановна редакція!

Дуже хочеться поділитися з читачами «Трибуни трудящих» приємною новиною. Я живу в с. Мала Рогань. Біля мого будинку №2 по провулку Папаніна є колодязь. Ми, хто бере тут воду, завжди намагались підтримувати його зовнішній та санітарний стан. Але цієї весни колодязь було реконструйовано: обшито новими дубовими рамками, новий зруб, зроблено новий навіс. Це все робота нашого місцевого депутата Шаповала Валентина Вікторовича. Цей депутат з повною відповідальністю ставиться до виконання громадського обов'язку, завжди готовий допомогти. Тепер до нашого колодязя приходить багато людей з інших вулиць за джерельною водою і вони висловлюють захоплення і подяку нашому депутату. До того ж і нічне освітлення біля колодязя працює, яке теж тут дуже необхідне. У ці важкі часи ми чуємо багато справедливих нарікань на владу, але якби кожен з наших обранців вніс в розвиток своєї території хоча б якісь корисні дії, як наш В. В. Шаповал, тоді можна б було з упевненістю сказати— влада діє, влада є.

А. О. НОВОСЕЛЬСЬКА

■ *КРВ інформує:*

Перевірка суб'єктів малого підприємництва Контрольно-ревізійним управлінням

Контрольно-ревізійна служба України здійснює свою діяльність, відповідно до Закону України від 26.01.93 р. №2939 «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні».

Головному контрольно-ревізійному управлінню України (КРУ) в областях та контрольно-ревізійним підрозділам в містах і районах надано право проводити ревізії та перевірки фінансової діяльності, стану збереження коштів і матеріальних цінностей, достовірності обліку та звітності в міністерствах, відомствах, державних комітетах та інших органах державної виконавчої влади, в державних фондах, бюджетних установах, а також на підприємствах і в організаціях, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів. Ревізія або перевірка за дорученням правоохоронних органів може проводитися в будь-який час.

Таким чином, суб'єктам підприємницької діяльності недержавної форми власності необхідно брати до уваги, що органи КРУ не мають права проводити ревізії та перевірки фінансово-господарської діяльності підприємств недержавної форми власності, за винятком випадків, коли такі підприємства отримують кошти з бюджету, та коли такі ревізії або перевірки проводяться за дорученням правоохоронних органів.

Вичерпний перелік правоохоронних органів, що мають право звертатися до КРУ з дорученнями про проведення перевірок і ревізій:

— органи прокуратури — відповідно до ч. 3 ст. 20 Закону України «Про прокуратуру»;

— органи Міністерства внутрішніх справ (керівники районних і міських відділень міліції, керівники спеціальних підрозділів МВС по боротьбі з організованої злочинністю, керівники підрозділів Державної служби боротьби з економічною злочинністю).

О. М. ЄРЬОМЕНКО, начальник КРВ в Харківському районі

УСПІШНІСТЬ ЯК СТИЛЬ ЖИТТЯ

Василь ЧИГРИН, фото Марії ЗАЙЦЕВОЇ

■ *Адреси досвіду*

З того часу, коли депутатами Харківської обласної ради стали Віталій Збукар та Еміль Тер-Степанян — позитивних тенденцій в нашому районі побільшало. Це й не дивно, адже ці народні обранці постійно підтверджують ефективність своєї роботи: кожний на своєму робочому місці.

Фото на згадку у музеї підприємства

Депутат Харківської обласної ради Еміль Шаваршович Тер-Степанян є членом постійної комісії обласної ради з питань бюджету. Зі слів голови цієї комісії Людмили Немикіної, в облраді стало вже своєрідною традицією проводити на місцях виїзні засідання комісії, так би мовити, ближче до людей, до їхніх проблем. Тому, коли чергове засідання комісії, за пропозицією Тер-Степаняна, вирішили провести на території АТЗТ «Куряжський домобудівельний комбінат» — керівництво обласної ради схвально поставилося до цієї ініціативи.

Територія підприємства займає площу близько 53 га і нагадує справжнє місто з розвиненою інфраструктурою — виробничою зоною, логістикою, адміністративними, побутовими і сервісними приміщеннями.

Був звичайнісінький робочий день. Виробничі цехи, підрозділи і служби працювали, як завжди, в чіткому ритмі. Тут вже звикли до різноманітних поважних делегацій, які часто приїздять сюди як для налагодження ділових контактів, так і для запозичення передового досвіду. Крім членів постійної комісії обласної ради з питань бюджету, на підприємство також прибули: голова Харківської райдержадміністрації і депутат Харківської обласної ради Віталій Збукар, начальник Головного управління економіки облдержадміністрації Сергій Авершин та начальник Головного фінансового управління облдержадміністрації Сергій Овсянніков.

У виробничих цехах КДСК

Спочатку для високих гостей запропонували оглядову екскурсію по підприємству, яку провели Еміль Тер-Степанян, технічний директор Василь Войтенко та директор промислового комплексу Андрій Курило. Почали з чудової їдальні, де усього за 10—15 гривень кожен робітник може чудово пообідати чи повечеряти. Далі заглянули в сучасний медпункт підприємства та реабілітаційний центр з басейном, камінним залом, сауною, масажним кабінетом і навіть більярдною. Потім гості відвідали музей підприємства. Одним із найцікавіших експонатів цього музею можна вважати залишки дерев'яного зрубу старовинної будівлі XIX століття, знайденого на місці котловану, що викопали для зведення багатоквартирного будинку.

У виробничих цехах комбінату присутні ознайомилися з технологіями виробництва залізобетонних конструкцій і будматеріалів, блоків ліфтових шахт, армованих плит тощо. Слід зазначити, що крім своєї основної діяльності, багатопрофільна фірма займається ще й обслуговуванням житлового та нежитлового фондів, пасажирськими й вантажними перевезеннями, інвестиційно-консалтинговою діяльністю, іншими напрямками.

На дільниці виготовлення армованих плит

Обласні депутати та керівники управлінь облдержадміністрації відвідали також мікрорайон «Мобіль» в селищі Пісочин, де ознайомилися з його інфраструктурою та подивилися на процес зведення нових житлових будинків.

Потім, у кабінеті директора домобудівного комбінату, розпочалося саме засідання постійної комісії Харківської обласної ради з питань бюджету під головуванням Людмили Немикіної. На ньому швидко й конструктивно розглянули всі заплановані питання порядку денного. Наприкінці засідання Людмила Петрівна, від імені обласної ради та членів постійної комісії з бюджету, щиро подякувала Емілю Шаваршовичу Тер-Степаняну за плідну й ефективну депутатську діяльність в Харківській обласній раді.

Коментарі

Людмила Немикіна, голова постійної комісії Харківської обласної ради з питань бюджету:

— Депутатом облради я працюю вже вдруге і тому маю з чим порівнювати. Одразу хочу зазначити, що Еміль Шаваршович — це просто знахідка для обласної ради. Він завжди ініціативний та активний, виносить ділові, конструктивні пропозиції на засіданнях нашої постійної комісії. Найважливіше те, що всі його пропозиції і проекти направлені саме на поліпшення життя та добробуту пересічних мешканців області і Харківського району зокрема. Ми, всі депутати, дуже любимо і поважаємо його за зваженість, розсудливість і надзвичайно великий життєвий, професійний і організаторський досвід. А в тому, що Тер-Степанян — чудовий організатор, ми переконалися сьогодні, коли ознайомилися з його рідним підприємством. Воно може служити добрим прикладом успішності виробництва для всієї області...

Сергій Овсянніков, начальник Головного фінансового управління облдержадміністрації:

— Скажу відверто, мене просто вразило те, як добре збереглося це виробництво, якому вже багато років. Більше того, воно не лише зберегло свою матеріальну базу і потужності, а й постійно розвивається, оновлюється, модернізується. Головна заслуга в цьому, безперечно, керівника і діючого депутата обласної ради, який зумів зберегти це підприємство, яким може пишатися не лише Харківська область, а навіть вся Україна. Те, що ми побачили на Куряжському домобудівельному комбінаті, без перебільшення, може служити прикладом бережливого ставлення керівника і громадянина до державної і суспільної власності, високої свідомості, порядності й моральних якостей цієї дивовижної особистості.

Сергій Авершин, начальник Головного управління економіки облдержадміністрації:

— Нещодавно я повернувся із Сингапура, де проходив навчання управлінців і керівників у складі делегації Харківської області. Багато чого нового, позитивного і прогресивного побачив я там. Але, виявляється, що навіть неподалік Харкова є місця, де теж багато чому можна повчитися. Я маю на увазі АТЗТ «КДБК» — унікальне підприємство, яке ми вже починаємо підключати до спеціалізованих державних і обласних програм. Перш за все це, програма «Доступне житло», адже у багатьох віддалених районах області зараз надзвичайно гостро стоїть житлова проблема не лише серед місцевих жителів, а й молодих спеціалістів, лікарів, вчителів тощо. Надбання, досвід, традиції та кадровий потенціал цього домобудівельного комбінату вже починає служити на благо нашої рідної Слобожанщини.

ЕКАТЕРИНА ВЕЛИКАЯ МЕЖДУ ВОДОЛАГОЙ И МЕРЕФОЙ

Виктория СТЕПКОВА

■ Наша история

Для жителей далекой провинции Российской империи — а именно ею была Слободская Украина XVIII в. — визит первого лица государства был самым ярким впечатлением всей жизни. Попытаемся представить, как все это происходило.

На границе наместничества ее Величество встречали...

«Июня 10-го 1787 года. Всемилостивейшая Государыня в исходе 9-го часа утра приняла путь через Староверовку в Водолагу, где был обед. Между Водолагой и Мерефой, на границе Екатеринославского и Харьковского Наместничества, у ворот, дворянством сооруженных, предстали для встречи Е. В. правящий должность генерал-губернатора Воронежского и Харьковского Наместничеств ген. пор. Чертков, правитель Харьковский ген. пор. Норов, губернский предводитель дворянства надв. сов. Шидловский...» Так описывает подробности проезда Екатерины II официальный журнал ее путешествия. Это было знаменитое путешествие императрицы в Крым, организованное Григорием Потемкиным.

Если мы попытаемся составить негласный «табель о рангах» по значимости этого события в рамках всего путешествия, то оно будет невелико — «ни обеда, ни ночлега не означено». А основные торжественные мероприятия по встрече «Е. В.» вообще проходили в Харькове. Тем не менее, даже такие незначительные места остановок оборудовались дорого, помпезно, по единому «утвержденному наверху» плану.

Прежде всего, силами местного дворянства должны были быть построены «ворота и галереи». Проход к галерее, где содержались закуски и напитки для императрицы и сопровождающих ее лиц, покрывался алым сукном. Несмотря на то, что обед не предусматривался, а значит, поезд мог проследовать мимо без захода в галерею, в каждой из них предполагался определенный запас съестного. А именно: блюда с различного рода жаренными холодными закусками, пироги, сыр, масло, фрукты, вино, различные горячительные и прохладительные напитки. Удивляет количество требуемой снеди: три головы крупного рогатого скота, полдесятка овец, полтора десятка домашней птицы, три копченых окорока, 250 яиц, 25 лимонов, три ведра вина, и т.д. и т.п. Кстати, для станций, на которых предусматривалась остановка с обедом, всего перечисленного должно было быть в два раза больше.

Отдельной строкой было прописано количество лошадей: десять одномастных для кареты императрицы и восемь — запасных. Кроме того здесь же должны были присутствовать несколько верховых из числа местного дворянства, чтобы сопровождать императорский кортеж до следующей станции.

Поскольку непредсказуемые российские дороги не позволяли точно рассчитать время прибытия императрицы, и оно могло попасть на темное время суток, на каждой станции хранились заготовленные смоляные бочки и плошки — для создания освещения.

«Портрет Екатерины II в дорожном костюме», Михаил Шибанов, 1887 г.

«Потемкинские деревни» Харьковского уезда

Именно после этого путешествия Екатерины II родилось выражение «потемкинские деревни», означающее декорацию, призванную пустить пыль в глаза. Правда, далеко не один «светлейший князь» приложил руку к созданию этих декораций. Чаще всего инициатива рождалась на местах.

Вот какие распоряжения были отданы «местному руководству» тех населенных пунктов, по которым проследует кортеж, губернатором Василием Чертковым: «Обыватели должны ожидать карету императрицы в лучшей одежде, а особливо девки в уборе на головах по их обыкновению с цветами, наблюдая, чтобы никого в разодранной одежде, а паче пьяных не было. При проезде императорской кареты да сделают они все обыкновенный поклон, а лучшие обыватели могут поднести по обычаю их хлеб и соль, а женщины цветы, и по поднесении девки бросают под карету цветы, а прочие изъявляют свои восхищения приличными поступками и приветствиями». Все нищие, попрошайки и пьяницы на это время убирались с глаз долой, для чего была учреждена специальная круглосуточная стража.

Также Чертков приказал в срочном порядке провести «благоустройство территорий», через которые планировался проезд императрицы. Все дома требовалось побелить, заборы поправить, окна и двери украсить еловыми ветвями. Кроме того, он наказал, чтобы жители вывесили из окон имеющиеся в хозяйстве красивые ткани — платки, ковры — чтобы прикрыть таким образом неблаговидные завалины под домами.

Особое значение уделялось безопасности и скорости движения кортежа. Езда по дорогам и улицам, по которым он следовал, была прекращена заблаговременно, причем даже по объездным дорогам. Если же кто-либо оказывался «на встречной полосе» — ему полагалось немедленно прижаться к обочине, остановиться и приветствовать императрицу. Впрочем, жители Харьковщины терпели еще сравнительно небольшие неудобства, по сравнению с киевлянами. Там на целых две недели, пока продолжалось плаванье Екатерины II по Днепру, была запрещена переправа с одного берега на другой. И это при отсутствии мостов через реку!

Определенное опасение губернатору внушали возможные жалобщики. Ведь между Мерефой и Харьковом (Екатерина II въезжала в город со стороны Холодной горы) тогда уже располагалось немало сел и хуторов, за каждым уследить невозможно. Поэтому на счет подачи прошений лично государыне, в обход «учрежденных правительством мест» имелись самые строгие предупреждения: для знатных сословий — пожизненная солдатчина, для простолюдинов — каторга, порка или ссылка в Нерчинск.

Также предполагалось сурово наказывать торговцев, пытающихся в честь торжественного момента взвинтить цены или продать залежалый товар. А чтобы скрасить огорчение от потерянных прибылей, им было приказано привести в порядок внешний вид, одежду и до блеска вычистить лавки.

И наконец, чтобы исключить любые неожиданности, в шинках (а только в Мерефе их было 12) было приказано «никого отнюдь допьяна не напаивать». Нарушителям грозили штраф, запрет заниматься торговлей или порка.

Ну, а платить за все это, как всегда, пришлось простому народу. Кроме того, что каждый житель империи был обложен дополнительной единоразовой податью в 20 копеек, отдельные расходы были возложены на уезды: по 50 рублей на продукты и 6 рублей на иллюминацию.

Тем не менее, по свидетельству очевидца, встречать императрицу на подъезде к Харькову собралось почти все население губернии. Ведь это было действительно яркое, незабываемое зрелище. А за удовольствия приходится платить.

■ «Золоте кільце» Передмістя

Муки земні... і небесна благодать

Ведучи мову про найвидатніші культові пам'ятки архітектури нашого району, аж ніяк не можна обійти увагою лаконічну та величаву споруду Свято-Дмитрівського храму в селищі Васищеве (на фото)

Першу дерев'яну приходську церкву в цьому населеному пункті, де налічувалося близько 300 мешканців, збудували ще в 1666 році. У різні роки тут було зведено кілька культових споруд. Зокрема, однопрестольну церкву в ім'я святого великомученика Димитрія Солунського з дерев'яною дзвінницею в 1778 році звели на кошти місцевих жителів. У 1848-1849 роках церковну споруду відремонтували і обклали цеглою.

Селище розросталося й невелика церква вже не задовольняла вимоги віруючих. У другій половині XIX століття подружжя заможних поміщиків і благодійників Василя і Єлисавети Кривошеєвих виділили власні кошти на будівництво великого кам'яного храму і нової дзвінниці. Проект замовили в архітектурному відділі Харківської єпархії.

Новий Свято-Дмитрівський храм в селищі Васищеве викладали з червоної цегли і завершили його будівництво близько 1880 року. Особливістю цієї церкви було те, що єпархіальними художниками й іконописцями для неї написано оригінальні ікони із зображенням святого Василія Великого і праведниці Єлисавети, виконані на прохання благочестивої сім'ї.

— Кривошеєви славилися в окрузі своїм благодійництвом і просвітництвом. Вони опікували місцеву медицину, давали приватні уроки для талановитих дітей, виходців із простих верств населення, — розповідає васищівський краєзнавець Юрій Бойко. — Є відомості про те, що кілька здібних юнаків за їхніми рекомендаціями вступили навіть до Харківського імператорського університету. Через деякий час у подружньої пари Кривошеєвих раптово (від незрозумілої хвороби) помер син Інокентій, якого поховали біля Свято-Дмитрівського храму. Тоді ж один із престолів був освячений на честь небесного покровителя святого Інокентія єпископа Іркутського. Пізніше в церкві освятили ще один престол на честь Введення в храм Пресвятої Богородиці.

Трагічна стрінка історії древнього храму розпочалася наприкінці 20-х років минулого століття. У 1929 році Свято-Дмитрівський храм у Васищевому було закрито безбожниками, які реквізували багато церковних речей та ікон. Бездіяльним храм простояв аж до війни. У 1942 році, коли в окрузі точилися жорстокі бої, снарядами було практично повністю знесено дзвінницю храму. Під час німецької окупації в напівзруйнованій будівлі храму багато місяців фашисти утримували радянських військовополонених. І лише в 1943 році Васищівська церква запрацювала і прихожани знову почули тут слово Боже.

Проте вже після війни храм закрили надовго — на кілька десятиліть. Чого тут тільки не було: і склад, і комора, і навіть клуб. Та лише за часів проголошення незалежності України роботу Свято-Дмитрівського храму в селищі Васищеве нарешті відродили, тепер вже назавжди. Не лише сотні прихожан, а й пересічні мешканці селища, численні гості дуже люблять і шанують свою церкву, яка нещодавно відзначила 130-ліття. Теперішній настоятель храму отець Олександр багато робить для злагоди і згуртування людей.

— Під час богослужінь на великі церковні свята храм практично завжди переповнений, — розповідає місцева прихожанка Віра Канунникова. — Із завмиранням серця слухають люди проповіді священника та урочисті літургії, сподіваючись на прощення своїх гріхів та заступництво Боже...

Василь ЧИГРИН

■ *Традиции и обряды*

Троица и Семик

День Святой Троицы (Троица, Пятидесятница, Троицын День) — праздник православного календаря, отмечается в седьмое воскресенье после Пасхи. В основе православного праздника Троицы лежит библейское повествование о сошествии Святого Духа на апостолов. Оно рассказывает о событии, происшедшем в Иерусалиме через десять дней после Вознесения Иисуса Христа на небо. В этот день апостолы вместе с Божьей Матерью и другими учениками Иисуса Христа отмечали Пятидесятницу. «И явились им разделяющие языки, как бы огненные, и почили по одному на каждом из них» (Деян.2:2). Все преисполнились Святого Духа и стали славить Бога на разных, доселе им неизвестных языках. С того дня, когда Дух Божий в виде огненных языков почил на апостолах, Он неизменно пребывает в Церкви, поэтому Пятидесятница есть день рождения Церкви.

Накануне дня Святой Троицы Церковь молится об усопших — Троицкая родительская суббота. Поминовения умерших в этот день считалось у славян главным весенним поминальным днем. Поминая предков в дни возрождения природы, люди надеялись на их помощь, защиту, доказывали, что для умерших нет забвения.

Интересны некоторые народные торжества, предшествующие Троице или следующие за ней. Эти старинные празднества уходят своими корнями в наше далекое языческое прошлое. До конца 1950-х гг. такие праздники, как Семик и День духов, со всей тщательностью и соблюдением всех обрядов справляли жители деревень севера России. Сейчас люди имеют малое представление об их существовании, но традиции празднования не сохранились. Семик отмечался перед Троицей в четверг. Традиционно в обрядах на Семик учавствовали только женщины. Мужчины же обычно отдыхали или отправлялись на пышную ежегодную ярмарку, давая прекрасной половине человечества волю справлять девичники без строгого надзора со стороны мужей, отцов и братьев.

Почти по всей Руси Троицкая неделя называется «зеленой». От «зеленой» недели до следующего воскресенья не занимаются никакой работой, боясь прогневить русалок, чтобы скот не родился с кривыми головами и ногами. Традиции празднования Троицы и обряды на Троицу разнообразны.

В Украине девушки завивают венки. Отправляются на луг и собирают там любимые душистые травы: барвинок, васильки, незабудки и другие — и плетут из них венки. По завитии венков убирают ими сами себе голову и возвращаются домой с пением. Перед заходом солнца, когда умолкают песни и прекращаются хороводы, поселяне пускают венки на воду, наблюдая, чей как поплывет: закружится ли, поворотится или потонет?

Правильное и спокойное плавание означает успех; кружение — неблагоприятное окончание дела, а потопление — несчастное событие. Гадания, производимые девицами о выходе замуж, о женихе, о будущем счастье и тому подобное, часто производят печальные впечатления на целое семейство. После пускания венков на воду, что не везде соблюдается одинаково, — иногда поутру, иногда в полдень, — девушки отправляются в березовые рощи с пением и там играют в хороводы, вьют новые венки, угощают друг друга и веселятся играми и плясками.

Издревле у славян этот праздник считался почитанием усопших предков. Девушки уходили в ближайший лес, выбирали самую молодую и красивую березку, затем все вместе заламывали ее. На вершину деревца клали большой и роскошный венок из всевозможных трав, а рядом с ним помещали чучело кукушки. Возможно, древние славяне считали, что кукушка своим криком привлечет внимание духов предков. Вокруг надломленной березки водили хороводы, обменивались крестиками. Также совершали традиционный обряд — кумовление. Чтобы покумиться, женщинам необходимо было всего лишь поцеловаться через венок. С этих пор они становились кумушками, практически близкими родственницами. Им уже нельзя было ссориться. Женщины должны были всячески помогать друг другу.

На Троицу девушки спрашивают у кукушек, долго ли им быть еще в доме отца? Это означало, скоро ли выйдут замуж? Сколько раз она прокукует, столько лет им ждать суженых. Цветы и травы, находимые в Троицын день, хранятся в домах как средство, охраняющее от разных недугов.

Шумно проходил этот день на Руси: рано утром пекли караваи, созывали гостей, завивали для них венки из березы и цветов. Троицкий каравай и скатерть, на которой он стоял, тоже хранили в себе особый смысл. После праздника каравай засушивали в сухари и хранили для будущей свадьбы, в приготовлениях к которой эти сухари замешивались на любовь молодых. Скатерть играла важную роль на смотринах, ею тайно застилали стол и покрывали другой скатертью. Троицкая скатерть приковывала суженого к девушке.

Страницу подготовила Инна Денисенко

РОДСТВЕННИЦА ВИШНИ

Черешня — древесное растение, достигающее 10 метров в высоту из семейства Розовые, близкий родственник вишни. Плоды черешни желтого, красного, розового, темно-красного цвета, они сладкие и сочные, очень приятные на вкус.

Черешня произрастает как в садах, так и в диком виде в лесах Украины, южной России, в Крыму, на Кавказе, других регионах Европы, в Северной Африке и Западной Азии.

Черешня является десертной ягодой. Ценность ее в том, что она рано созревает, в некоторых районах даже в мае.

Выбирая ягоды, обратите внимание на их черенки, они должны быть зелеными. У перезрелой черешни хвостики желтые. Употребляйте черешню небольшими порциями несколько раз в день, и тогда вздутие живота вам не грозит. А при нарушении проходимости кишечника от употребления черешни следует вообще отказаться.

В ягодах черешни содержится большое количество сахара, много калия, кальция, магния, железа, меди, марганца, йода и фосфора. В ее плодах присутствуют витамины С, РР, В1, В3, В6, Е, К, А, что особенно важно в период беременности и кормления грудью, а также детям. Ретинол отвечает за образование и развитие всех тканей, начиная от костей и кожи и кончая сетчаткой глаза. Витамин В1 участвует в процессе обмена веществ, витамин В6 способствует синтезу белков, стимулирует работу печени, сердца и головного мозга, витамин РР стимулирует процесс дыхания клеток.

Благодаря наличию кумаринов и оксикумаринов черешня способствует снижению свертываемости крови и предупреждает образование тромбов. Она освобождает организм от вредных продуктов обмена и избытка холестерина. Ягоды темных сортов будут полезны при гипертонии, так как они снижают кровяное давление, а антоцианы, которые содержатся в черешне, укрепляют капилляры. Отвар из плодоножек черешни можно использовать как средство при заболевании сердца.

Плоды черешни благотворно воздействуют при различных заболеваниях желудочно-кишечного тракта, улучшают пищеварение. При употреблении натощак ягоды помогают справиться с запорами, а также, обладая особым веществом амигдалином, черешня помогает при болях в желудке и возбуждает аппетит. Черешня содержит в себе большое количество клетчатки, которая необходима сапрофитным бактериям, поэтому ее можно рекомендовать при дисбактериозе кишечника.

Очень полезны ягоды черешни диабетикам, поскольку 75% ее углеводов — это легко усваиваемая организмом фруктоза. Отвар цветоножек черешни можно использовать в качестве мочегонного средства, а также для похудения. В сезон вы сможете сбросить ненужные килограммы без нанесения ущерба организму, заменив черешней калорийные кондитерские изделия.

Черешня хорошо помогает при таких различных кожных заболеваниях, как угри, экзема и псориаз. Плоды черешни используют и в косметологии. Для сухой кожи лица прекрасно подойдет питательная маска из одной столовой ложки сметаны и одной столовой ложки протертой черешни. Ягодная маска из черешни в сочетании с клубникой очищает и сужает поры, отшелушивает мертвые клетки.

Черешня также обладает великолепным отхаркивающим действием, помогая при кашле. Для этого сварите компот из ягод черешни без сахара и пейте его горячим.

В народной медицине используют отвары из цветков и листьев черешни, которые обладают противовоспалительными и антисептическими свойствами, и применяются для лечения простудных и инфекционных заболеваний.

Мармелад из черешни

Ингридиенты: черешня — 2 кг, сахар — 700 г.

Приготовление: плоды черешни без косточек пропустить через мясорубку, отварить в широкой посуде при постоянном помешивании до загустения, всыпать сахар и снова проварить. Загустевший мармелад горячим разложить в формочки или банки и дать полностью остыть.

■ *Авторский сканворд*

Царское кресло
Команда в цирке
Персия сегодня
«... в тумане»
Путь, дорога
Франц. математик
Учитель с глобусом
Главный герой в х/ф «Цыган»
Живописец Наполеона
Коневод
«Меню» артиста
... и она
Сильный зной
Приправа
... Нильс Бор, физик
Деньги Самоа
Лодка Хейердала
«Саркофаг» гусеницы
Претендент на премию
Эмблема фирмы
Резвая лошадь
Имя в Интернете
... Бисмарк
«Песня» царя Давида
... в три хода
«Фабрика» меда
«Шахта» крота
Равноправие
Средне-азиатская водка
«Шляпная» страна
Насморк
Хлебная пряность
Искусный говорун
Жаба
Спутник Юпитера
Алое яблоко
Подводная скала
Мера площади
Смола садовода
Фотопленка
...-Манш
Мгновение
... Смехова
Супруга Адама
Алма-...
«... и млад»

Ответы на сканворд в №41

По горизонтали: Купальник. Айболит. Салатница. Рей. Удар. Али. Ряд. Аза. Час. ЕУ. Иа. Ожика. Пляж. Кок. Варикоз. Боди. Ори. Вокал. Ян. Ванга. Тофу. Гортань. Сателлит.

По вертикали: Сверчок. Олово. Сок. Кар. Бант. Иволга. Лес. Аркад. Ан. Аул. Ария. Нил. Ие. Ат. Ар. Утконос. Катер. Ор. Фа. Иния. Азимут. Оби. Ди. Оцу. Ап. Лада. Ли. Азия. Тора. Жоржет.

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація

Наш сайт: **http://www.tribune.kharkov.ua**

Офіційний сайт ХРДА: **http://www.khrda.gov.ua**

Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел. 712-00-56. **Тел./факс** 712-37-10.
В. о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.

Зам. 9- .
Тираж **2801** примірників.

Передплатний індекс 61805